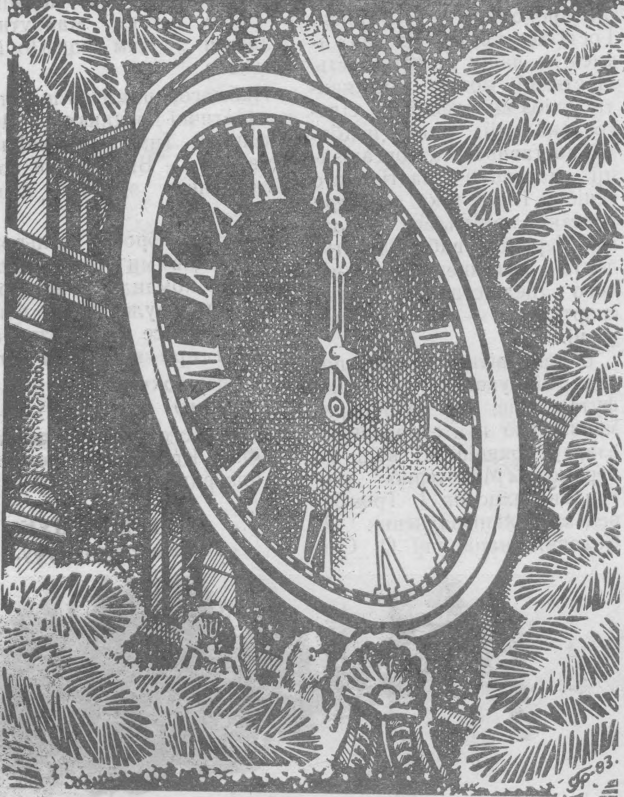

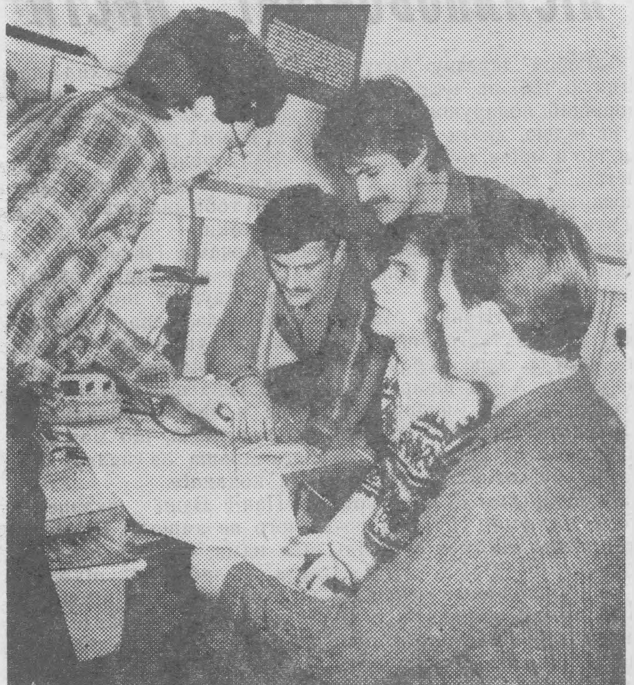
З НОВИМ РОКОМ!

Шлях у конструктори

Сучасне життя диктує свої завдання по підвищенню рівня знань і участі студентів у науково-технічній творчості. Студентське конструкторське бюро одна з тих нових форм роботи, яка дозволяє нам застосувати на практиці вже набуті знання. Щоб глибше пізнати і засвоїти секрети майбутньої професії, при гуртожитку

свої здібності, вміння і передати товаришеві те, що уже навчився сам. В перспективі плануємо укласти трудову угоду з комітетом комсомолу заводу «Термінал», щоб студентське конструкторське бюро могло брати активну участь також у вирішенні сучасних завдань виробництва.

номер 5 ми створили міжфакультетське інтернаціональне студентське конструкторське бюро. Зроблено перші кроки, а вже видно, що ми не тільки навчаємось краще використовувати вимірювальну техніку при роботі з різними схемами, слюсарними й столярними інструментами, а й осягаємо науку людських взаємовідносин, що проявляються в результаті спільної діяльності, в процесі праці. Тут кожен може виявити

Ю. ВОЛКОДАВ, Ю. ГРИШУК, Л. РОСАРІО, О. РОДРІГЕС, І. САРАНЧУК, студенти факультету автоматики і мікроелектроніки.

На фото: в студентському конструкторському бюро йде розбір і вивчення нової принципової схеми. Зліва направо — третьокурсники Луїс Росаріо, Юрій Гришук, Алехандро Наполес, Ігор Саранчук і Юрій Волкодав.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 43 (242)

Виходить раз
на тиждень

ВІВТОРОК, 30 грудня 1986 року.

Ціна 1 коп.

1986-й складає рапорт

Ось і завершується ще один рік. Подолано ще 365 сходинок, і на кожній з них відбувалася якась подія, кожна з них була позначена то успіхом, то невдачею, то пошуком. На фініші року прийнято підбивати під

сумки і робити аналіз, щоб залишити у минулому погане і взяти на озброєння тільки хороше. З проханням проаналізувати наслідки року газета звернулася до керівників нашого інституту. Отже, перше слово ректору І. В. КУЗЬМІНУ.

НА ПІДНЕСЕННІ

блемне навчання, технічні засоби.

В житті інституту зростала питома вага науки, поліпшувалась її якість, здійснювався цикл фундаментальних прикладних досліджень. В зв'язку з цим виникла потреба ефективнішої роботи СКТБ «Модуль». Директором його призначено доктора технічних наук, професора О. П. Стахова, а головним інженером кандидата технічних наук А. А. Козака.

Помітними були наші досягнення в будівництві. До-

сильно сказати, що нинішнього року освоєно головний корпус інституту, одним з кращих в республіці став обчислювальний центр, нове приміщення одержала бібліотека, розширився на дві поточні і науково-дослідну лабораторію інженерно-будівельний факультет, істотну базу для дальшого розвитку має відкрита кафедра фізвиховання. Корпус з тиром, науково-дослідною лабораторією, тренувальними залами споруджувався господарським методом на винятковому енту-

зізмі викладачів і студентів. На 50 місць збільшився наш санаторій—профілакторій (до речі, один з кращих серед санаторіїв такого типу), поліпшився й розширився спортивно-оздоровчий табір «Супутник ВПІ» в Степашках над Бугом.

Поряд з досягненнями в діяльності нашого інституту були й упущення, за що адміністрацію і партком гостро критикували на різних рівнях. З критики зроблені і робляться належні висновки, щоб подібні більше не повторились, щоб адміністративно-господарський механізм, громадські організації функціонували повнокровно, енергійно, з якнайбільшою віддачею.

ІНТЕРВ'Ю ПРОРЕКТОРА ПО УЧОВІЙ РОБОТІ Б. І. МОКІНА.

ТРАДИЦІЙНІ методи навчання студентів уже вичерпали себе. Передаючи студенту певний об'єм знань на лекції, прочитаній класичним інформативним методом, ми неспроможні виростити інженера-творця. Проблемний метод навчання, ділові ігри, комп'ютеризація навчального процесу, широке використання технічних засобів, особливо учбового телебачення, активне залучення студентів до науково-дослідної роботи, курсове і дипломне проектування за замовленнями підприємств — ось альтернатива традиційним формам навчання, що вже нас не задовольняють.

ІНТЕРВ'Ю ПРОРЕКТОРА ПО УЧОВІЙ РОБОТІ В. Д. СВЕРДЛОВА.

Нинішнього року ми всерйоз почали займатися технізацією учбового процесу за рахунок використання телевізійних систем, що дозволяє вивчати навіть ті найновіші здобутки, яких ще нема в підручниках. Замкнути телесистемами вже обладнано 12 аудиторій. Але це тільки початок. Новий рік має стати роком масового їх запровадження. Як проректор, що крім технічних засобів навчання відає ще й питаннями капітального будівництва, відношу до помітних успіхів року здачу в експлуатацію останньої черги житлового будинку, в якому наші викладачі одержали 54 квартири, двох об'єктів інженер-

В РУСЛІ ПЕРЕБУДОВИ

мам навчання, що вже нас не задовольняють. Хто ж може бути прикладом впровадження активних методів навчання? Це насамперед ректор інституту професор І. В. Кузьмін і проректор Ю. А. Карпов, котрі весь свій курс читають з застосуванням проблемного методу; це доценти Лежнюк П. Д. і Красненко В. А., котрі теж більшість лекцій ведуть на проблемному рівні; це доценти Головченко А. М., Марченко О. І., Назаров В. В., Кобевник В. Ф., Северилов

В. А., Яцковський І. М. і Хржановський Г. В., для яких ділові ігри стали повсякденним елементом навчального процесу. Великі завдання стоять перед колективом інституту в справі комп'ютеризації. Треба, щоб на технічних кафедрах ЕОМ застосовували не один—два викладачі, як це є зараз, а всі без винятку, — тільки тоді ЕОМ стане тим інструментом, що підніме творчі можливості студента. Одним з важливих елементів перебудови вищої школи є застосування сту-

дентського самоуправління. Комітет комсомолу, студентський профком і адміністрація розробили проект відповідного «Положення», який зараз широко обговорюється, а після доповнення і затвердження стане правовим документом, що визначить права і обов'язки всіх органів студентського самоврядування — від рад студентського самоуправління в групах до ради студентських гуртожитків. Хочеться побажати комітету комсомолу і студентському профкому зшайоперативніше провести завершальну стадію обговорення і коректування проекту «Положення».

ДІЛА І ПЛАНИ

но-будівельного факультету на 4 тисячі квадратних метрів. Багато планів на наступний рік. Силами конструкторського бюро і студентів-дипломників проектуємо будівництво актового залу і спорткомплексу, закінчуємо документацию на розширення двох гуртожитків, до яких буде «доточено» по одному корпусу на 250 місць кожен.

ІНТЕРВ'Ю ПРОРЕКТОРА ПО НАУКОВО-ДОСЛІДНІЙ РОБОТІ В. С. ОСАДЧУКА.

У вирішенні проблем, поставлених перед радянсь-

ким суспільством XXVII з'їздом партії по кардинальному прискоренню науково-технічного прогресу, новій технічній реконструкції народного господарства з пріоритетним розвитком машинобудування, по удосконаленню системи управління, інвестиційної політики, велика роль належить вузівській науці. Нашим інститутом нагромаджено значний досвід по вдосконаленню зв'язків з виробництвом, зміцненню співдружності з академічними інститутами. Досить сказати, що нині Вінницький політехнічний виконує госпдоговори для 18 галу-

зей народного господарства. Маємо чудові зразки такого співробітництва. Скажімо, кафедра «Електричні станції» разом з виробничим об'єднанням «Вінниця-енерго» розробила ізоляційний костюм, який дозволяє працювати під напругою в 750 кіловольт, не викликаючи струму. Костюм успішно пройшов випробування, зарекомендував себе кращим за зарубіжні аналоги з точки зору надійності, безпечності виконання робіт. Сто тисяч крб. річного економічного ефекту дає безвідходна технологія виробництва жирів на Вінницькому олієжиркомбінаті, розроблена під керівництвом доцента С. Й. Ткаченка.

В ЕСТЬМА огорчительно, что автор этих стихов, всецело принадлежащий науке и педагогике, считает поэзию только увлечением, а, может, даже развлечением, и относится к ней, как к делу второстепенному. Не согласился поставить под стихами свою фамилию: «Подпишите как-нибудь, скажем, Ивановым...»

Ну, что ж — будем считать, что сегодня у нас знакомство с поэтом Ивановым. Иванов — плодovit. Книжка поэзий только одного года занимает 430 страниц. Не скажешь, что стихи безукоризненны. Скорее наоборот — они угловаты, корявы, хоть и обле-

сказать, античные, и в поэзии Иванова многое тоже от античного стиха. Для нее каждый час жизни — Событие, а потому она — сплошь афористична.

Стихи поэтического инстинкта! Не знаем, получились бы они, работая Иванов в поэзии так серьезно и трудно, как работает он, скажем, в науке и педагогике. Но все это уже — второстепенное. Главное состоит в том, что есть Образ и Мысль. И поскольку наше открытие автора состоялось в конце нынешнего, 1986 года, поскольку уже нет времени убеждать его подписать стихи своим настоящим именем, то пожелаем

«ЖГИ СЕБЯ, НЕ ЖАЛЕЯ»

ны почти все до единого в строгий четырнадцатистрочный «мундир» сонета. Их не всегда можно даже называть собственными стихами — это, скорее, ритмические рассуждения о жизни. Человек вовсе не озабочен проблемами словесного изящества. К нему приходят откровения, и он их просто записывает.

Нужно сказать, что эти откровения очень... (хотелось написать — личные), но перо механически воспротавилось такому преуменьшению и произвело новое слово — личностные, полагая, что в нем сольются воедино понятия «личное» и «личность» и хоть как-то объяснят, почему в этих стихах, невзирая на их сугубо «альбомное» предназначение, так много убедительной общественной значительности.

«Если хочешь гореть, жги себя, не жалея»; «Страшен вакуум, оставшийся позади»; «Мой бог — работа, только ей молюсь»; «Десять тысяч шагов каждый день по Родине вместе с работой»; «Не все большое — великое, не все длинное — большое. Большое может быть безликое, ликое — отвратительное и злое»; «В войне погибают самые лучшие, в войне остаются самые смелые»; «Критика — наша турбина, толкающая вперед»; «В работу свою вжилась я до галлюцинаций»; «Я работаю много и в труде — моя честь»; «Не любя того, кто прямо!».

..Любая из этих строчек — мудрость, произведенная походкой, без усилий и напряжения, но чувствуется за ними характер недюжинный, опыт — громадный и талант, умеющий создавать образы и мысли.

Знаем, что главные интересы нашего автора всегда находились вне гуманитарной сферы. Человек он — глубоко технический, скорее физик, чем лирик, но душу имеет впечатлительную, а душа всегда значила не меньше, чем разум. Впрочем, это истины давние, можно

товарищу Иванову больших творческих успехов и будем надеяться, что он сделает это в новом, 1987 году. Тапанта стесняться не стоит!

Слежу по первому снегу, Падающему в ноябре, Бодрым радостным бегом, Подобно детворе.

Только в снежки не играю — На работу очень спешу, Комья вперед бросаю, Опять-таки детством грешу.

Мыслит целиною разум — Некогда мне повторяться. Надо охватить много

разом, Чтобы завтра за новое братья. Слежу по первому снегу Бодрым радостным бегом

Бегу с кручи Горы крымской Из-под тучи Исполинской. Солнце навстречу Лучами колет. Ноги калечу О скалы до боли. Камни за мной Шальные гонятся. Дождь за спиной — Вот-вот дотронется. К солнцу спешу, Скорость гашу.

Тюльпан на танец ромашку пригласил. Она была свежа, росой умыта. Измену в сердце он давно носил — Фиалка сразу же была забыта. Они кружились в вальсе резво, Придерживая друг друга руками. Тюльпан в любви был трезвым И заметил — ромашка кого-то ищет глазами. В сторонке хмельной качался репей. Он взглянул ромашки засек, Непрерывно следил за ней, В конце за собой уволок. Репей давно на ромашках гадал. Он по ромашкам всю жизнь страдал.

Скільки літ Діду Морозу

І справді, скільки?

За логікою, повинно бути 1987, себто, стільки, скільки було новоріч. Але, виявляється, що це не так. В морозну січневую пору новоріччя святкується порівняно недавно. До тисяча семисотого року січень у календарі був навіть не першим, а п'ятим місяцем, бо новий рік починався тоді... першого вересня.

Більше того, в календарях, якими користувалась Росія, тисяча семисотий минув давним-давно і значився уже 7208-й рік. Петро I вирішив повернути кермо цієї древності назад і дав наказ відзначити початок вісімнадцятого століття. Робилося все це заради престижу в очах іноземних послів. Мовляв, Росія теж не відстає від Європи. Грімлі гармати, бамкали дзвони, маршем проходили гвардійські полки, Петро власноруч роздавав яблука двірськй свиті й послам. Але все це відбувалось першого вересня.

15 грудня Петро оголосив указ рахувати літа не з 1 вересня, а з 1 січня і вважати поточний 7208 рік роком тисяча семисотим.

Отже, початок вісімнадцятого століття Росія святкувала двічі і тисяча семисотий рік розтягнувся аж на шістнадцять місяців. Цар Петро знову набрав каші, але ми йому за це вдячні. Що за новий рік без Діда Мороза?

Так що наш дід проти європейського, по суті, юнак — йому лише 287. Свідомством про день його народження можна вважати Петрів указ: «Пред воротами учинить некоторые украшения из древ и ветвей сосновых еловых и можжевеловых».

ПРИРОДА І МИ

ДВА роки тому на одному з поверхів корпусу інженерно-будівельного факультету з'явився куточок природи. Дерево, муляж, малюнок, жива зелень стали основою привабливої композиції, яка не тільки поліпшила естетичний вигляд поверху, а й стала істотним навчальним посібником для студентів.

Зелений аксельбант

Куточок оформлений стендами, за якими можна вивчати закони про охорону природи, навколишній рослинний і тваринний світ, воду, землю, атмосферу. Є і «Червона книга» Вінницьчини, до якої занесені ті представники фауни і флори, майбутня доля яких викликає тривогу.

Бувають тут не тільки цікаво, а й приємно. Стенди мають привабливий вигляд, прикрашені барвистими малюнками, кольоровими вирізками. Дуже доречно влітається в цю красу і звукова ілюстрація — звучать голоси птахів, записані на магнітну стрічку.

Певна річ, влаштування такого оригінального унаочнення потребувало зусиль

Г ОЛОВНОЮ спортивною подією в житті інституту за вісімдесят шостий рік є Перша Спартакіада вузів Подільського регіону.

Насамперед, що таке Подільський регіон?

Це десять вищих навчальних закладів Вінницької, Хмельницької і Житомирської областей. До програми змагань входило вісім видів спорту. Ігри відбувались у Хмельницькому, Кам'янці-Подільському, Житомирі й Вінниці.

Добре були організовані поєдинки між шахістами, наприклад, у Кам'янці-Подільському. Кожну команду обслуговували шефські групи студентів, які належним чином підготували базу, влаштували екскурсії по музеях і історичних місцях. Перемогла команда нашого інституту, у складі якої були студенти В. Гудок, А. Ольховський, Н. Чебанова,

На фініші року

А. Жарко.

Більшість ігр Спартакіади проходила у Вінниці. Гості не можуть покаржитись на нашу негостинність. Претензії можна пред'явити хіба-що філіалу сільгоспакадемії, який небагато поставився до організації змагань з настільного тенісу. І все-таки майстри ракетки помірялися силами. Першість вибороли студенти Кам'янець-Подільського педінституту, наші спортсмени — на третьому місці.

В непривітну, дощову погоду відбувалися змагання футболістів, але це не применшувало ні спортивного азарту гравців, ні волі до перемоги. Майстерно виступали захисник І. Трембовецький, напівзахисник А. Солових, нападник О. Слі-

він. Результат — друга сходинка пошани. На першій — знову — такі майбутні педагоги з Кам'янця-Подільського.

Наймасовішими були легкоатлетичні поєдинки — 144 учасники. Тим приємніша перемога — Вінницький політехнічний здобув першість.

Через хвороби кількох спортсменів ми виставили неповну команду з вільної боротьби і були тільки п'ятими, але все одно треба сказати про відмінний виступ першоруксника радіотехнічного факультету А. Жуковського та студента МБФ В. Крета, який недавно повернувся з армії.

О. МРИЩУК,
голова спортклубу.

Хороший настрій.
Фото Г. Удовиченка.

ГУМОРЕСКА

АНДЖЕЙ НОВИЦЬКИЙ

ПІСЛЯНОВОРІЧНІ ЛИСТИ

«Любий дядечку Артурел! Дякую тобі за чудовий новорічний подарунок. Навіть і не відаю, як ти здогадався, що я мріяв дістати шкарпетки. І ось отримав такі прекрасні від тебе! Так, пам'ятає тебе не підвела: двадцять сьомий розмір пасує мені, наче виготовлені вони на замовлення!»

«Дорога тітонько Маню! Як гарно з твого боку, що не забула мене перед Новоріччям. А оті шкарпетки! Чудо, а не подарунок! Двадцять дев'ятий розмір акурат мені підходить, а їхній бузковий колір так гармонуватиме до мого жовтого костюма! Негайно почну шити для себе саме такі».

«Вельмишановна пані! Навіть важко висловити, як мене зворушило, що й досі пам'ятаєш отого маленького хлопчика, яким колись був я. Шкарпетки — то справді необхідний презент для холостяка. Двадцять п'ятий розмір, мабуть, підійде. Радий, що, незважаючи на похилий вік, має таку гарну пам'ять. Особливо про мене».

«Любий Франку! Шкарпетки! Не знаю, що й сказати! Потай марив, що хтось на Новий рік та подарує мені їх, бо власні всі уже геть подерлися. І ти, дорогий друже, вчасно (як

завжди) поспішив на допомогу. Двадцять третій розмір — саме його бракувало в моїй колекції».

«Найдорожча моя Доллі! Тільки твоє любляче серце могло тобі підказати, що шкарпетки — це те, чим я снів ночами (звичайно, тоді, коли не снів тобою). Коли подумаю, що ти сама їх зв'язала, серце обливається зворушенням. Те, що одна із шкарпеток на розмір більша від другої, свідчить: я тобі не байдужий, бо пам'ятаєш, що моя ліва нога довша за праву. О, моя кохана!»

«Пані! Ваші шкарпетки нічого не змінять. Що було між нами, те вмерло назавжди. Я зрозумів підтекст, прихований у візерунку шкарпеток, — пробіте стрілою серце. Але двадцять перший розмір мені не підходить. Давайте краще розійдемося у різні боки».

«Дорогий племіннику! Висилаю тобі шість пар шкарпеток. Сподіваюсь, знадобляться в час твоїх тривалих подорожей. Коли деякі виявляться замалими, вірю, що розтягнуться при ходінні, а великі — збіжаться при пранні. Ні, ні, не дякую за скромний подарунок. Я тільки виконую свій родинний обов'язок!»

З польської переклав
П. ВАНДИН.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.